

Sygn. akt II Ca 1647/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Broda

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 r. w Kielcach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. dawniej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko S. H.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda (...) Spółka z o.o. dawniej (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 20 października 2015 r. sygn. I C 253/15

oddala apelację.

SSO Mariusz Broda

Z: odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda oraz pozwanemu.

sygn. akt IICa 1647/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 20.10.2015r. oddalił powództwo (...) sp. z o.o. w W. o zapłatę przez W. W. kwoty 1174, zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Wyrok w całości zaskarżył powód, w wywiedzionej apelacji wniósł o jego zmianę, poprzez zasądzenie dochodzonej pozwem kwoty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zostało rozpoznane w trybie uproszczonym, a wobec tego Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę w granicach apelacji, również w tym trybie postępowania (sporządzając uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia spełniającego wymogi opisane w treści art. 505¹³ par.2 kpc).

Apelacja nie znajduje usprawiedliwienia i w związku podlega oddaleniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie Sądu I instancji jest prawidłowe. Sąd Rejonowy do niespornie ustalonego stanu faktycznego zastosował właściwie zinterpretowane przepisy prawa materialnego. Wyprowadzonego z tego wnioski pozostają prawidłowe, znajdując oparcie w przytoczonej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentacji.

Istniały podstawy, by przyjąć, że przewidziana w przedmiotowej umowie zapłata za studia miała charakter świadczenia okresowego, skoro miała być spełniana w określonych odstępach czasu, przez cały czas trwania stosunku prawnego łączącego strony, a co najważniejsze – poszczególne kwoty, nie składały się na z góry określoną wysokość jednego świadczenia, pozostając jedynie w bezpośrednim ekwiwalentnie ukształtowanym związku, ze skonkretyzowanymi okresami studiów. Z tego względu Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własną prawnomaterialną ocenę dokonaną przez Sąd Rejonowy. Niezależnie od tego, jeżeli nawet założyć (do czego podstaw brak), że świadczenie, o jakim mowa nie miałoby charakteru okresowego, to i tak roszczenie uległoby przedawnieniu z upływem dwuletniego terminu od daty wymagalności, jako wynikające z umowy o usługi (art. 751 pkt. 2 kc). Apelacja dotyczy i tej kwestii, pomimo tego, iż Sąd I instancji w tej sprawie nie oparł rozstrzygnięcia na przepisie art. 751 pkt. 2 kc. Zatem zarzut naruszenia tej podstawy prawa materialnego nie znajduje uzasadnienia. Niezależnie od tego, w ocenie Sądu Okręgowego w/w przepis powinien mieć zastosowanie w tym stanie faktycznym (abstrahując od tego, co zostało już wyjaśnione, jeśli chodzi o okresowy charakter świadczenia i konsekwencje z tym związane). Tej treści konkluzji nie zmienia przywołana w uzasadnieniu apelacji uchwała SN z dnia 21.10.2015r., III CZP 67/15, Lex nr 1814298, albowiem zapadła ona na gruncie odmiennego stanu prawnego, tj. tego, który nie obowiązywał w czasie istnienia podstawy faktycznej, z której powód wywodził korzystne dla siebie skutki prawne w niniejszym postępowaniu. Przedmiotowa umowa „o studiowanie”, została zawarta jeszcze przed dniem 1.09.2005r., a tym samym nastąpiło to, w czasie obowiązywania ustawy z dnia 12.09.1990 r. o Szkolnictwie wyższym (Dz. nr 65 poz. 385, zp.zm.), a nie ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2012.572.j.t.), na tle, której zapadło w/w orzeczenie SN. Tym samym nie miała ona charakteru nazwanej, bo ten rodzaj umowy (nazwanej) wprowadziła dopiero w/w ustawa z dnia 27.07.2005r. Dlatego, o ile roszczenia o zapłatę za studia wynikające z umowy zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U.2012.572.j.t.) przedawniają się z upływem 10 letniego terminu przedawnienia, to ten termin przedawnienia nie może mieć zastosowania do oceny przedawnienia roszczeń o zapłatę za studia - na tle umowy zawartej w czasie obowiązywania poprzedniego aktu prawnego, tj. ustawy z dnia 12.09.1990 r. o Szkolnictwie wyższym (Dz. nr 65 poz. 385, zp.zm.), skoro nie kreował on tego rodzaju umowy nazwanej. Niewątpliwie była to umowa o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 kc, a więc z konsekwencjami wynikającymi z treści art. 751 pkt. 2 kc. Tym samym argumentacja strony skarżącej (wynikająca z przywołanej uchwały SN) zdaje się nie uwzględniać tej zasadniczej różnicy przy wyborze właściwych podstaw oceny zarzutu przedawnienia roszczenia, w konsekwencji konieczności uprzedniego odczytania samego charakteru umowy, ale na tle prawidłowo zidentyfikowanego stanu prawnego.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 kpc w zw.z art. 13 § 2 kpc orzeczono jak w sentencji.

SSO Mariusz Broda

(...)